

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 9

ROČNÍK 2014/2015

Květnové okénko ředitele

K zápisu do MŠ se dostavilo 29 zájemců. Vzhledem k dostatečné volné kapacitě byli všichni zájemci přijati. Předpokládám, že v MŠ bude od září 103 dětí. Z toho 76 dětí z Chotovin (trvalý pobyt + doručovací adresa v působnosti OÚ Chotoviny), 7 ze Sudoměřic u Tábora, 11 z Nemyšle, 1 z Jedlan, 1 z Košína, 4 z Mitrovic a zbytek z dalších obcí. Budoucích předškoláků je nyní 35 (k zápisu do 1. třídy v lednu 2016). Finalizují přípravy v oblasti projektu na rekonstrukci MŠ. V současné době je projekt dokončován a dáván k posouzení státním úřadům. V květnu proběhla besídka tříd, která se všem dětem povedla. Děti z MŠ vystupovaly na oslavě Dne matek a Vítání občánků.

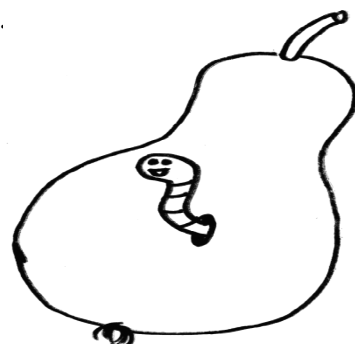
Základní škola byla vybrána do ověřování znalostí žáků devátých tříd v oblasti přírodních a společenských věd. V obou oblastech je naše dosažené procento úspěšnosti podobné jako procento

úspěšnosti celé republiky, tudíž je naše škola v těchto oblastech průměrná. V květnu se na ustanovujícím zasedání setkala nově zvolená rada školy. Informace o její činnosti najdete na webu školy.

Musel jsem uskutečnit rozhodnutí ohledně organizace příštího školního roku. Na základě rozhodnutí o přijetí (42) a počtu podaných odkladů školní docházky (9), budou dvě první třídy, v každé maximálně 17 žáků. V současné době pracujeme na rozdělení dětí do tříd a výběru pedagoga. Dalším rozhodnutím bylo spojit současné dvě druhé třídy do jedné třetí třídy, kterou povede paní učitelka Martínková. Ve školním roce 2015/2016 očekáváme 233 žáků (v roce 2014/2015 máme 218 žáků). Územní rozložení žáků dle doručovací adresy: 177 z Chotovin, 8 ze Sudoměřic u Tábora, 27 z Nemyšle, 5 z Jedlan, 3 z Košína, 5 z Mitrovic a 7 z dalších obcí.

Květen byl mimořádně

úspěšný v prezentaci naší školy v soutěžích. Úspěchu dosáhli mladí myslivci, kde v soutěži O zlatou srnčí trofej Tomáš Knotek vyhrál a bude reprezentovat okres na republikovém finále, jeho bratr Radim Knotek obsadil třetí místo. I ostatní zástupci školy se umístili v popředí. Na Atletickém čtyřboji vyhrály soutěž družstev dívky ze čtvrté třídy, kluci ze čtvrté třídy byli na druhém místě a dívky z první třídy obsadily třetí místo. Individuálně se prosadily Michaela Plešáková, která je nejlepší atletkou čtvrtých tříd, a Barbora Borová, která skončila na druhém místě. Všem děkujeme za reprezentaci školy a medailistům blahopřejeme. Školní sbory vystupovaly na oslavě Dne matek a měly úspěšné vystoupení v kostele Církve československé husitské.

Protože červen bude měsícem exkurzí, rozhodl se Spolek přátel ZŠ přispět dětem svých členů finanční částkou. Štědrý finanční dar věnovali škole po úspěšné jarní výstavě zahrádkáři. Děkuji ZO ČZS a SPZŠ za sponzorské dary, a pokud je bude chtít někdo následovat, budeme jen rádi.

Petr Havlík - ředitel školy

Milí čtenáři,

Karel Havlíček Borovský byl novinář a spisovatel, který pro český národ mnoho znamenal. Psal hodně do novin, ale vytvořil také dílo zvané Křest svatého Vladimíra, které vám chci dnes představit.

Co se stane, když lidé neustále něco potřebují od boha Peruna? Naštve se, protože už se to nedá vydržet. Všichni něco chtějí, ale co pro to kdo dělá? Pouze si přijdou za Perunem a žádají a žádají. Jenže nemyslí na boha jako takového. Není divu, že odmítne carovo pozvání na čokoládu. Tuší totiž, že car bude zase potřebovat jeho pomoc. Pošle tedy milého cara do všech dálav. Uražený car nechá Peruna uvěznit a následně utopit, avšak zapomněl na to, co se stane s národem, který nemá boha. Hledají všude možné potenciálního kandidáta, dokonce i z řad jiných náboženských vyznání, ale jak to celé skončí, to už se bohužel nedozvíme, protože kniha zůstala nedokončená.

Zajímalo by mě, jak to mělo dopadnout, protože s lidmi se bez boha děly zvláštní věci, a oni se neměli ke komu modlit za lepší. Jak se můžeme k bohu pomodlit za lepší úrodu, když žádného nemáme? Byl tohle hlavní důvod, proč se s výběrem tak chvávalo? V dodatcích je napsáno, že autor zemřel, když byla kniha ještě rozepsána. Dochovala se nám ale

autorova osnova, která nám umožňuje domyslet si konec. Je v ní psáno: "Křest. Konec. Veselost." Podle všeho měla tedy kniha skončit vesele.

Mně se kniha líbila, poněvadž se autorovi povedlo napsat ji velmi vtipně. Snad se bude líbit i vám. I nedokončené knihy mohou být hezké...

Lucie Dražilová

Dravci a sovy

V úterý 21. května 2015 nás navštívil pan Michal Procházka ze sokolnické společnosti Teir, aby nám přiblížil krásu jednoho z nejstarších způsobů lovu – sokolnictví.

Děti se dozvěděly i mnoho nových poznatků o sovách a dravcích. Asi nejvíce nás překvapilo, že sovy vidí ve dne lépe než v noci, že vidí pouze černobíle a dravci barevně. Překvapením bylo i to, že sovy neumí stavět hnízda, výr dokáže ulovit i lišku a dravec vidí myš na 400 m.

V paměti nám určitě zůstanou výr velký Anežka, neposlušná káně lesní Boženka, puščík hnědý Čenda a stoprocentně orel okrový Mireček.

Závěrem bych chtěla napsat, že program byl mile a poutavě připraven s ohledem na věk dětí a potěšil nejen milovníky dravých ptáků a sov, ale nás všechny.

Yvona Kaňová

Poslední koncert

Oba školní pěvecké sbory se v úterý 19. května 2015 opět sešly v kostele Církve československé husitské v Chotovínách. Pro nás dvě to byl koncert poslední. Když se před šestou hodinou začal kostel plnit posluchači, všichni jsme nervózně poskakovali a na poslední chvíli si ještě opakovali texty. Bylo to již druhé vystoupení, na kterém zpívaly sbory dva. Mladší je složen ze zpěváčků od první do páté třídy. Starší tvoří jen holky od šesté do deváté třídy.

Krásným úvodním slovem nás přivítal pan farář Horek. Pak již nastoupili naši mladší sboristé a sboristky. V některých písních je doprovodila na kytaru Adriana Oulíková, na flétnu Jitka Pavlíčková a oba sbory pak kytarou Monika Kromková. Po vydařeném vystoupení mladších jsme přišli na řadu my senioři. Monika také obohatila program sólovou písní, se kterou vystoupila i na soutěži Jihočeský zvonek, kde obzvláště stříbrné pásmo.

Ke konci se k nám přidali i junioři a zazpívali jsme si dvě společné písně jako velký sbor. Na úplném konci po poděkování pana ředitele Havlíka přišel i náš čas. S Monikou jsme chtěly dát naši sbormistryni paní učitelce Honzové veliký dík za to, že nás toho spoustu naučila a vše s námi ve zdraví přečkala. Snad ji naše písnička a kytička potěšily.

Po bouřlivém a dlouhotrvajícím potlesku všech diváků jsme dostali sladkou odměnu a všichni se rozprchli domů. Z vystoupení mám dobrý pocit. Řekla bych, že se vše krásně vydařilo, publikum bylo skvělé a i přes kdejaké maličké chybičky to bylo pro všechny krásné zpříjemnění všedního odpoledne.

Kristýna Chalupská

Jak se rodí Školák

Výroba Chotovinského školáka začne tím, že žáci i učitelé vymyslí a napíší články o tom, co se právě stalo, nebo naplní své pravidelné rubriky. Články odevzdají nebo pošlou mailem šéfredaktorovi Jiřímu Honzovi. Ten osloví členky redakční rady Kristýnu Chalupskou a Elišku Bervidovou, aby k článkům, které se za měsíc sejdou, nakreslily pěkné obrázky. Uzávěrka každého čísla bývá dvacátý pátý den v měsíci, abyste si hned na začátku dalšího měsíce mohli přečíst, co se v naší škole událo nového, zkrátka jak se nám v chotovinské škole žije. Lucie Dražilová, která vám každý měsíc dá tip na pěknou knížku, byla za svou rubriku oceněna i v soutěži o nejlepší školní časopis. Články do Školáka ale může psát opravdu každý.

Nesmím zapomenout na paní učitelku Honzovou, která články opraví, aby v nich nebyly pravopisné chyby. Pan učitel Honza pak zaláme text, přidá obrázky, odstraní typografické chyby a donese obrazovou předlohu do tiskárny ABC Chotoviny. Tam ji vytisknou na žlutý papír. Ten je symbolem našich novin. Jsou ve schránce dobře vidět.

Vytištěné noviny přinese do školy pan ředitel Havlík. Celý náklad předá paní asistentce Novotné. Ta je donese do třídy, kde se jich ujme naše sebraná parta. S Františkem Vrbou a Terezou Svatkovou rozdělíme výtisky na hromádky pro každou obec, kde bydlí naši přespolní spolužáci.

Naši školní pošťáci pak roznesou noviny po vesnicích, kde bydlí. Vítek Mikulanda zamíří do Sudoměřic u Tábora, Radim Knotek oběhne Nemyšl, Josef Poula zná dobře Jedlany, Petr

Mareš je doručí do schránek v Košíně a paní učitelka Krejčová přinese novinky do Stoklasné Lhoty.

Marek Jinda

Noc kostelů

Pan farář Horek nás oslovil s prosbou, zda bychom s žáky nepřipravili program pro Noc kostelů 2015. Rozhodl se totiž zapojit náš "husitský" svatostánek do akce, při které křesťanské církve v Německu, Rakousku, Slovensku, Nizozemí a Estonsku zvou lidi dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů. Právě proto, že jsme věděli, že ve stejný čas budeme objevovat spolu s naším sborem Nokturno tajemství kostela Povýšení sv. Kříže v Sezimově Ústí, nechtěli jsme děti připravit o krásnou atmosféru podobných setkání. Zvláště proto, že na přání pana faráře mohly děti objevit jednoduchou krásu básní dnes již téměř zapomenutého jihočeského rodáka, spisovatele, novináře, básníka a autora literatury pro děti a mládež Jana Čarka. Kolika dětem by dnes pomohla rozhýbat jazýček jeho černá vrána, co krákovala na havrana. Stačilo se jen zmínit a děti se samy nabízely k vystoupení. Jak se jim vše nakonec podařilo, mohou posoudit ti, kteří pozvání přijali, a samozřejmě děti, které svými vystoupeními vytvořily neopakovatelnou atmosféru první Noci kostelů v Chotovínách.

Jiří Honza

Ráj skřítků

Výlet školní družiny do Houbového parku začal v neděli 17. května ráno. Natěšení jsme nastoupili do autobusů a vyrazili směr Jindřichův Hradec do vesnice Roseč, kde byl cíl naší cesty.

Nad Chotovinami strašily mraky, bylo chladno, ale na jihu probleskovala jasná obloha.

Cesta ubíhala malebnou krajinou a po hodině jízdy autobusy zastavily na bývalém dvoře JZD. Z vrat kravína vykukovala telátka, neupravené okolí nás trochu zasloilo. Ale to už se na nás smála příjemná paní a vítala nás v Houbovém parku – Ráji skřítků.

Jako mávnutím kouzelného proutku se změnilo neutěšené prostředí starého dvora v opravdový pohádkový svět. Shromáždili jsme se v prostorném sále a dozvěděli se program. Abychom se nikde netlačili a nemuseli dlouho čekat, rozdělili nás do skupin. Nejprve jsme si na památku namalovali magnetku ze sádry, později se v muzeu fosilií přenesli do pravěku. Příjemná paní majitelka nám poutavě vyprávěla a ukazovala zajímavé exempláře, které jsme si mohli dokonce osahat. Kromě trilobitů třeba mamutí zub nebo kus zkamenělé palmy.

Kolem poledne vykuklo sluníčko, otepilo se a kručení v žaludku nás upozornilo na buřtíky v batůžku. V ohništi hořel oheň a my jsme jen opékali a hodovali. Posilnění a odpočinutí jsme se vrhli na poslední akci. Úkolem bylo projít celým parkem, všemi pěti interaktivními stezkami, najít a splnit úkoly a zaznamenat je do určených tiskopisů. Soutěžilo se ve skupinkách. Za správné splnění daných úkolů měli všichni členové týmu slíbenou odměnu. V zahradě si člověk připadal jako v pohádce.

Mezi překrásnými zákoutími s rostlinami a keři bublal potůček, leskly se tůňky a všude se krčily malinkaté domečky se skřítky. V celé zahradě byly vtipně komponované úkoly – některé lehčí, ale některé nám daly opravdu zabrat. Najít ukryté figurky bylo celkem snadné, srazit drakovi hlavy míčem jsme také zvládli, sestavit z písmen název fosilie se nám také podařilo, ale najít ořešák neořešák, to byl opravdu oříšek i pro dospělé. Nakonec všechno dobře dopadlo, keř ořechoplodec se nám podařilo objevit a hurá do cíle!

Při hodnocení byla paní majitelka přísná, přesto všechny děti uspěly a odnesly si pěkné dárky. Některé dokonce i bonus.

Jen neradi jsme opouštěli pohádkovou zahradu, kde i my dospělí jsme se chvíli cítili dětmi. Za vraty kouzelného světa nás čekaly nastartované autobusy, aby nás odvezly domů, kdy na naše vyprávění čekali rodiče, babička, děda a třeba i teta, prostě všichni, kdo nás mají rádi.

Danuše Bredová

Zdravá pětka

Naše škola se přihlásila do programu Zdravá 5. Vzdělávací program poskytuje Nadační fond Albert školám zdarma. K nám do třetí třídy zavítala paní s velikou taškou na kolečkách v pondělí 4. května 2015. Na chodbě jsme ji zahlédli i v úterý a ve středu, kdy navštívila i ostatní třídy prvního stupně.

Hodně se nám líbila potravinová pyramida. Dozvěděli jsme se, že máme jíst pravidelně pětkrát denně - nejméně třikrát zeleninu a dvakrát za den ovoce. Nejzdravějším nápojem není džus ani sladká šťáva, ale obyčejná voda.

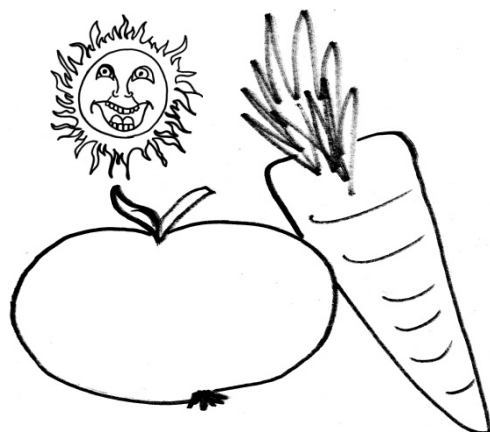

Poučili jsme se, že nemáme pít alkohol a že některé potraviny ve velkém množství také nejsou zdravé. Hlavně si před každým jídlem máme umýt ruce.

Pobavilo nás, že jsme za správné odpovědi dostávali pětky. Moc se nám líbilo, když jsme se zavřenýma očima ochutnávali kousky zeleniny a ovoce a také různé nápoje. Zajímavé bylo, když jsme místo vaření dělali obrázky ze zeleniny a ovoce. Teď už víme, čemu se říká zdravá pětka. Tenhle projekt bychom si rádi zopakovali. Mockrát děkujeme paní Kolářové, bylo to krásné.

Další informace o projektu jsou na adrese www.zdrava5.cz.

žáci třetí třídy

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová, Kristýna Chalupská
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE:
Eliška Bervidová, Kristýna Chalupská
TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

